

Ε'

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΑΡΘΡΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Τὴν παραμονὴν τῆς ἑορτῆς ὁ περίπυστος καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. *Παῦλος Καρδίδης* ἐδημοσίευσεν ἐν ταῖς «Ἀθήναις» (περιόδου Β', ἔτους Β' ἀριθ. 3108, Σάββατον 16 Ἰανουαρίου 1926) τὸ ἑξῆς προεόρτιον ἄρθρον.

ΜΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ

Ο ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

Ο ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΗΣ ΣΟΦΟΣ

Καὶ ὁ μὲν Μικρασιατικὸς Σύλλογος ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας πεφωτισμένου φιλογενοῦς καὶ φιλαγάθου ῥέκτου ἱατροῦ Λαμέρα ὕψιστον τελεῖ εὐγνωμοσύνης ἔργον διὰ τῆς ὑπ' αὐτοῦ διοργανωθείσης ἑορτῆς τοῦ Ἰωβιλαίου τοῦ φιλοσόφου Μαργαρίτου Εὐαγγελίδου. Τὸ δὲ Πανεπιστήμιον μετέχον τῆς τοῦ Ἰωβιλαίου τούτου τελετῆς καὶ διὰ τοῦ ἐν ἱατροῖς ἀρίστου καὶ διαπρεποῦς φιλολόγου καὶ ἑλληνιστοῦ τῆς Κοντικῆς ἐν τῇ χρήσει τῆς ἑλληνικῆς ἀκριβολογίας καὶ ὀρθοδοξίας τελεῖ φόρον εὐγνωμοσύνης δικαιοτάτον εἰς ἄνδρα ἀφιερῶσαντα τὸν μακρὸν αὐτοῦ βίον εἰς ὑπηρεσίαν τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ Πανεπιστημίου. Ἀλλὰ τὸ Πανεπιστήμιον διὰ τῆς συμμετοχῆς αὐτοῦ εἰς τὴν ἑορτὴν ἐκτελεῖ καὶ ἕτερόν τι ἔργον ἠθικόν, τὴν ἐξιλέωσιν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Μαργαρίτου Εὐαγγελίδου τελεσθέντος μεγίστου ἀδικήματος ἀκουσίῳ μὲν, ἀλλ' ὅπως ἂν ὅποτε τελεσθέντος ἐν ὑπερτάτῳ μέτρῳ. Ὁ Μ. Εὐαγγελίδης, ὡς γνήσιος μαθητὴς τοῦ μεγάλου δι-

δακάλου, τοῦ περικλεοῦς Κωνσταντίνου Κόντου, οὐδέποτε οὐδαμῶς ἐπεδίωκε τιμὰς καὶ ἀξιώματα. Ἔιχε τὴν ἀρχὴν τοῦ Κόντου, ὅτι καθήγηται καὶ αἱ γνώσεις καὶ ἐπιστήμαι αὐτῶν εἰσι περιουσία τοῦ Πανεπιστημίου, εἰσὶν οὕτως εἰπεῖν, μεταλλεῖα προωρισμένα νὰ ἐκμεταλεύωνται ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ὅτι ὁ μέγας οὗτος ἐκμεταλλευτὴς πρέπει νὰ χρησιμοποιῇ αὐτοὺς προσηκόντως οὐχὶ δὲ αὐτοί, διὰ τὸν Πολυγένουσ, νὰ ἐκμεταλεύωνται τὸ Πανεπιστήμιον.

Τὴ δὲ συνέδῃ ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ ὡς πρὸς τὸν Μαργαρίτην Εὐαγγελίδην ἡ Πρυτανεὺς ἀπέφραξε τὸν ἄνδρα ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν ἀξίων τοῦ Πανεπιστημίου καθήγητῶν ἀνέθηκε τῷ ἀνδρὶ χάριν τιμῆς τὸ τῆς Πρυτανεὺς ἀξίωμα, ἡ δὲ Κυβέρνησις διὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἐπεκύρωσε πανηγυρικῶς τὴν πράξιν τῆς Σχολῆς καὶ ὁ Μαργαρίτης Εὐαγγελίδης κατὰ τὰ νόμιμα εὐλογοῦντα ἀνάλαβε καὶ ἐξεπλήρωσε μετ' εὐσυνειδήσιας καὶ πρὸς τὸ καθήκον ἀφοσιώσεως τὸ ἔργον τοῦ ἀντιπρυτάνεως. Ἄλλ' ἀκριβῶς καθ' ἃς ἡμέρας ἐμελλε ν' ἀναλάβῃ τὸ κύριον ἔργον τοῦ Πρυτάνεως, εἰ καθήγηται τοῦ Πανεπιστημίου προσκαλεσθεὶς ὑπὸ τοῦ τέως πρυτάνεως εἰς συνέλευσιν πρὸς ἐκλογὴν νέου πρυτάνεως, τοῦ νομίμου πρυτάνεως Μαργαρίτου Εὐαγγελίδου πικρομένου διὰ νόμου. Τί δὲ συνέδαινε;

Ὁ κατ' ἐκείνην τὸν χρόνον (1920 -21) πληρεξούσιος εἰς τὴν τότε Ἑθνικὴν Συνέλευσιν ἐκλεγείς περίφημος νομοδιδάσκαλος, ὁ τῷ 1911 ἐκδηληθείς τοῦ Πανεπιστημίου ἀποφάσει τῆς ἐκκαθαριστικῆς ἐπιτροπείας, ἀκολούθως δὲ, ἀναδιορισθέντων πάντων τῶν παυθέντων, αὐτὸς μόνον ἀποκλεισθείς τοῦ Πανεπιστημιακοῦ περιδόλου καὶ ἐν τῇ συναισθήσει τοῦ δικαίου τῶν ἐναντίον αὐτοῦ ἐνεργηθέντων καταδεξάμενος νὰ ἐκλιπαρήσῃ τὰς ψήφους τῶν καθηγητῶν, ἵνα διορισθῇ εἰς ἑκτατον ἔδραν καὶ οὐδεμιᾶς ἀξιώθεις ψήφου, ἄρα οὔτε διὰ τὴν ἑκτατον καὶ προσωρινὴν ἔδραν κριθεὶς ἄξιος, ὅτε τῷ 1920 κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος εἰσήλασεν εἰς τὴν Ἑθνικὴν Συνέλευσιν, ἐβουλεύσατο νῦν ὡς φίλος τῆς τότε Κυβερνήσεως μὴ μόνον νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ἀλλὰ καὶ νὰ διορισθῇ ὑπουργός, ἵνα καθυποτάξῃ τὸ Πανεπιστήμιον εἰς τὰ ἑαυτοῦ βουλευματα. Ἄλλ' εἰς τὴν ἀξιωσιν ταύτην ἐγένετο ἀρμοδίως ἡ παρατήρησις ὅτι καὶ ἄλλοτε καθήγηται Πανεπιστημίου ἐκλεγέντες πληρεξούσιοι ἐγένοντο ὑπουργοί, ἀλλὰ διακριθέντες διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ λόγου

καὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἰδεῶν αὐτῶν, ὁ δὲ ἡμέτερος νομοδιδάσκαλος αἰσθανόμενος τὸ παντελῶς γυμνὸν καὶ ἐνδεές αὐτοῦ ἐν ἀμφοτέροις τούτοις καὶ νομίσας ὅτι ἐμφανιζόμενος ἐν τῇ Συνελεύσει ὡς πρῶτανις θὰ ἐδικαιολόγει τὴν περὶ ὑπουργικοῦ θώκου ἀξίωσιν εἰργάσατο καὶ ἐπέτυχεν ἐκδοῦν νόμου ἠθικῶς ἀνόμου, δι' οὗ ἐπαύετο ὁ Μαργαρίτης Εὐαγγελίδης καὶ διετάσσετο ἐκλογή νέου πρυτάνεως. Τώρα πῶς ἐπέτυχε τὴν ἐκλογὴν ταύτην δι' ἐπιτροπείας τρομοκρατικῆς δὲν εἶναι τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ν' ἐκτεθῶσι, ταῦτα καὶ ἄλλα πλεῖστα ἀφορῶντα εἰς τὴν ἠθικῶς ἔκνομον καὶ ἀνομον πρυτανείαν καὶ τὴν κιδδηλικῶς νομοθετικὴν πλήρη ὑπουργίαν θὰ ἐκτεθῶσιν ἐν ἰδιαιτέρᾳ πραγματείᾳ.

Νῦν δὲ τὸν περὶ τοῦ Μαργαρίτου Εὐαγγελίδου λόγον τελευτώντες ἀνάγκη νὰ ἐξάρωμεν τὰ δύο καὶ μεγάλα ἀδικήματα, τὰ διαπραχθέντα ἐναντίον αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ ἐναντίον τοῦ Πανεπιστημίου, πρῶτον τὴν εἰς τὸ ἠθικὸν ἀξίωμα τοῦ Πανεπιστημίου διὰ τῆς ἐναντίον τοῦ ἀξιωτάτου, δικαιοτάτου, χρηστατάτου καὶ νομιμοτάτου Πρυτάνεως χάριν χυδαίας θεσιθρησίας τοῦ τυχαρπάστου γενομένης ὕβρεως, δεύτερον αὐτὸ τὸ ἐναντίον τοῦ ἠθικοῦ ἀξιώματος ἀνδρὸς φιλοσόφου χρηστοῦ διδασκάλου, νομίμου πρυτάνεως γενομένον μέγα ἀδικήμα. Καὶ νῦν ἐλπίζομεν ὅτι τὸ Πανεπιστήμιον διὰ τῶν διαπρεπῶν αὐτοῦ λειτουργῶν τοῦ λατροφιλοσόφου καὶ λατροφιλολόγου Ν. Μέρμηγκα καὶ τοῦ διαπρεποῦς φιλοσόφου Λογοθέτου, ἀγλαοῦ καρποῦ πνευματικοῦ τοῦ Μαργαρίτου Εὐαγγελίδου καὶ ἐμοῦ καὶ τῶν ὁμηλικῶν ἡμῶν διδασκάλων ἀποδοθήσεται τῷ φιλοσόφῳ ἀνδρὶ οὐ μόνον ἡ πρέπουσα τιμὴ, ἀλλὰ καὶ ἡ δικαιοσύνη, ἐφ' ἣν δικαιοτάτην πάντοτε ἔχει ἀξίωσιν ὁ Μαργαρίτης Εὐαγγελίδης.

Π. ΚΑΡΟΛΙΔΗΣ

Ἄρχων Μέγας Διδάσκαλος τοῦ Γένους
ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ.

Ὡς κατακλείδα τῆς περὶ Μικρασιατικῶν λαογραφικῶν μελετῶν σειρᾶς δέκα ἀρθρῶν ὁ κ. Γεώργιος Κ. Ἀσκητόπουλος, καθηγητῆς ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ «Παμπροσφυικῇ» (ἀριθ. 299—309) τῆς 15 Μαρτίου 1925 ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν **Μαργαρίτης Εὐαγγελίδης** μετὰ τῆς εἰκόνης αὐτοῦ τὸ ἐπόμενον ἀρθρον. Ἐκ τοῦ τρισηλίου τούτου ἀρθρου δημοσιεύομεν τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος μετὰ τινῶν προσηθηκῶν νέων ἀπηκριβωμένων λεπτομερειῶν ἐξ ἐπισήμων ἐγγράφων (Περὶ τὴν ἐν Ξενοφάνει τόμ. Ζ' σελ. 321—335 ὡραίαν μελέτην τοῦ ἀειμνήστου καθηγητοῦ τῶν μαθηματικῶν Ἐπαμεινώνδου Θ. Κυριακίδου περὶ τοῦ Μαργαρίτου Εὐαγγελίδου καὶ ἐν *Les hommes et les œuvres. Dictionnaire biographique des Contemporains*, tome II pag. 103—105, Paris).

Ὁ Μικρασιατικὸς Σύλλογος ἢ «Ἀνατολή» κατὰ τὴν γενικὴν αὐτοῦ συνεδρίαν περιέβαλε δι' ἐκτάκτων τιμῶν τὸν ἰδρυτὴν καὶ ἐπὶ βῆετιαν πρόεδρον αὐτοῦ κ. Μαργαρίτην Εὐαγγελίδην, καθηγητὴν τῆς φιλοσοφίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῶν Ἀθηνῶν, ὅστις κλινήρης δυστυχῶς ἀπὸ ἔτους σχεδὸν διατελῶν διὰ συγκινητικοῦ ἐγγράφου παρεκάλεσε τὸν πρεσβυγενῆ Σύλλογον καλέσας προσέτι καὶ φίλους τινὰς εἰς τὴν κατοικίαν του παρεκάλει ἐπιμόνως, ὅπως ἐκλέξωσι νέον πρόεδρον πρὸς ἀπρόσκοπτον πρόοδον τοῦ Συλλόγου.

Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ συγκινητικοῦ ἐγγράφου ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος κ. Κωνσταντίνου Γ. Λαμέρα, ἰατροῦ, μέλη τινὰ ἐπέμενον, ὅπως κατὰ τὸ σῶνηθες ἐκλεγῆ καὶ πάλιν πρόεδρος ὁ κ. Μαργαρίτης Εὐαγγελίδης τιμῆς ἕνεκεν, τὴν δὲ τρέχουσαν ὑπηρεσίαν διεξάγωσιν οἱ κ. ἀντιπρόεδροι μέχρι πλήρους ἀναρρώσεως τοῦ σεβαστοῦ προέδρου.

Ἀλλὰ τὸ ἐγγραφον τῆς παραιτήσεως ἐπιμόνως προέτρεπεν εἰς τὴν ἐκλογὴν νέου προέδρου πρὸς ἀπρόσκοπτον καὶ ὑπεύθυνον διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συλλόγου καὶ συνάδελφοι δὲ πολλοὶ διεβεβαίουν τοὺς συνεδρεύοντας ὅτι αὕτη ἦτο ἡ σφοδρὰ ἐπιθυμία τοῦ προέδρου.

Ὁ κ. Κωνστ. Γ. Λαμέρας ἀνέγνωσε πρὸς τοὺς συγκεκλημένους συναδέλφους τὸ ἐγγραφον τοῦ προέδρου, οὗ τὸ προσίμιον τὸ προκαλέσαν εἰς τοὺς ἀκροατὰς σκέψει μελαγχολικὰς καὶ ὀδυνηρὰς, καταχωρίζομεν ἐνταῦθα, χάριν τῆς ἱστορίας.

«Ἐπὶ πλέον τῆς μιᾶς ἀνθρωπίνης γενεᾶς, εἶπεν, ἐκθύμως ἀγω—

νιζόμενοι ὑπὲρ τῆς διανοητικῆς καὶ ἠθικῆς ἀνυψώσεως τῆς περιδόξου ἡμῶν πατρίδος Μικρᾶς Ἀσίας ἀνέκφραστον ἠσθανόμεθα χαρὰν βλέποντες τὸ ἱερὸν ἡμῶν ἔργον διηνεκῶς αὐξανόμενον καὶ ἀνυψούμενον. Ἐν ταῖς ἐσχάταις μάλιστα ἡμέραις ἐπλέομεν ἐν ὠκεανῷ χαρᾶς παρατηροῦντες πραγματουμένας τὰς ἐλπίδας καὶ τὰ γλυκύτατα ὄνειρα, ἅπερ διεθέρμαινον τὴν ψυχὴν τοῦ ἔθνους κατὰ τὴν σκληρὰν πέντε αἰῶνων δουλείαν. Ἐν ᾧ δὲ ἐτελοῦμεν γηθοσύνης τὰ προέρτια τῆς ὅσον οὔπω τελεσθησομένης μεγάλης πανηγύρεως τῆς ἐλευθερώσεως τοῦ ἔθνους ἀπὸ τῆς ἐπὶ πέντε αἰῶνας πιεζούσης αὐτὸ αἵμοφύρτου δουλείας, αἴφνης ἐπέσκηψεν κεραυνοβόλος ἢ θρήνων καὶ κλαυθμῶν καὶ ὄδυρμῶν ἀνωτέρα Μικρασιατικὴ συμφορὰ, ἣτις νέον δακρύδρεκτον στάδιον ἀγῶνων ἤνοιξεν εἰς τὸν Σύλλογον ἡμῶν. Ἐπὶ τῇ φρικώδει καὶ πρωτοφανεῖ ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἱστορίᾳ καταστροφῇ τῆς ἐνδόξου ἡμῶν πατρίδος, τῆς ἐξ ὅτου ὑπάρχει ἱστορικὴ μνήμη Ἑλληνικῆς, τὸ ἄλγος τοῦ Συλλόγου ἡμῶν εἶνε βαθύτατον καὶ ἀκοίμητον, αἱ δὲ πρὸς ἀνακούφισιν τῶν οἰκτρῶν λειψάνων τῆς Μικρασιατικῆς συμφορᾶς δυνάμεις αὐτοῦ ἀσθενέσταται. Διὸ ὁ Μικρασιατικὸς Σύλλογος ἢ «Ἀνατολή», ὅστις ὡς ὑπέρτατον αὐτοῦ σκοπὸν ἐπεδίωξεν τὴν εἰς τὴν παλαιὰν δόξαν ἀνύψωσιν τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ, δὲν δύναται νῦν νὰ μὴ ἐντείνῃ τὰς δυνάμεις αὐτοῦ, ὅπως διασωθῶσι μὲν ἐν τῇ ζωῇ τὰ διαφυγόντα τὴν σφαγὴν ἀνθρώπινα λείψανα τῆς Μικρασιατικῆς πανωλεθρίας, διατηρηθῇ δὲ ζωηρὰ ἐν τῇ μνήμῃ αὐτῶν ἢ τὸ δεύτερον ἐρημωθεῖσα καὶ ἐκτουρκισθεῖσα μεγάλη καὶ τρισένδοξος αὐτῶν πατρίς Μικρὰ Ἀσία, ἢ Μικρὰ Ἀσία τῆς εὐσεβείας, τῆς φιλανθρωπίας, τῶν διανοητικῶν καὶ ἠθικῶν ἀρετῶν καὶ παντὸς καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ. Ταῦτα νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἀναλογιζόμενος ὀδυνηρότατον αἰσθάνομαι τὸ συναίσθημα τῆς ἀδυναμίας μου, ὅτι δὲν δύναμαι νὰ ἐξακολουθήσω συναγωνιζόμενος μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ ἀνοιχθέντι νέῳ δακρυδρέκτῳ σταδίῳ τοῦ Συλλόγου. Πέρυσι παρεκάλεσα ὑμᾶς νὰ μὲ ἀντικαταστήσητε ἐν τῇ προεδρίᾳ, ἀλλ' ὑμεῖς θέλοντες νὰ ἀποδείξητε τὴν πρὸς ἐμὲ ἀγάπην καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ Συλλόγου συνυπηρεσιῶν μου ἀπεκρούσατε τὴν παράκλησίν μου εἰπόντες ὅτι θὰ μὲ ἀναπληρῶσι κατὰ τὴν ἀσθενειάν μου οἱ κύριοι. Ἀντιπρόεδροι»....

Ἐπὶ τούτοις ἔλαβον τὸν λόγον Μικρασιᾶται ἀπὸ ἐτῶν πικρα-
 κολουθῶντες τὴν ἐκπιδευτικὴν καὶ ἐκπολιτιστικὴν ἐργασίαν τοῦ
 Συλλόγου καὶ γνωρίζοντες ἀκριβῶς πόσον πολὺ συνετέλεσεν ὁ
 Μαργαρίτης Εὐαγγελίδης διὰ τῆς πλήρους ἡφαιώσεως καὶ αὐτα-
 παρησίας προεδρίας αὐτοῦ εἰς τὴν εὐδοκίμησιν καὶ πρόοδον τοῦ
 Μικρασιατικοῦ Συλλόγου καὶ προέτεινον νὰ ἀπονεμηθῶσιν ἑκτακτοὶ
 τιμαὶ εἰς τὸν ἐκτάκτως καὶ ὑπερανθρώπως τιμήσαντα τὸν Σύλλο-
 γον καὶ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν πρόεδρον αὐτοῦ. Ὁ δὲ τέως ἀντιπρόε-
 δρος καὶ ἀπὸ τῆς γενικῆς ἐκείνης συνεδρίας τακτικὸς πρόεδρος τοῦ
 Συλλόγου ἐλλεγεῖς κ. Κωνστ. Λαμέρας συγκεφαλαιῶν τὰ ὑπὸ δια-
 φέρων λεχθέντα ἐπρότεινε τὰς ἐξῆς ἐκτάκτους τιμὰς γενομένας
 ἀποδεκτὰς ἐν μέσῳ πανηγυρικῶν ἐπευφημιῶν καὶ χειροκροτημά-
 των α') Ἀνακηρύσσει ἡ ὀλομέλεια τοῦ Συλλόγου τὸν κ. Μαργα-
 ρίτην Εὐαγγελίδην ἐπίτιμον πρόεδρον, β') Μέγαν Εὐεργέτην, γ')
 Ἀποφασίζει νὰ ἀναγραφῆ τὸ ὄνομα αὐτοῦ χρυσοῖς γράμμασι ἐπὶ
 μαρμαρίνης πλῆκτὸς τοποθετουμένης ἀνωθεν τοῦ γραφείου τῶν τακ-
 τικῶν συνεδριῶν τοῦ Συλλόγου, δ') Νὰ ἐπιδώσῃ ἰδιαιτέρα ἑκτακτος
 ἐπιτροπεία τὸ δίπλωμα τοῦ Ἐπιτίμου προέδρου καὶ Μεγάλου Εὐεργέ-
 του ἐπὶ μεμβράνης μετὰ κλάδου δάφνης εἰς τὸν κ. Μαργαρίτην
 Εὐαγγελίδην καὶ μετὰ ἀντιγράφου τῶν πρακτικῶν τῆς συνεδρίας.

Ἠράγματι δὲ ἡ ἐκλεγείσα δεκαμελῆς ἐπιτροπεία μετὰ τῶν
 μελῶν τοῦ Δ. Σ. τοῦ Συλλόγου ὧν Μικρασιατῶν μετέβη πρό τινος
 εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ σεδαστοῦ ἐπιτίμου προέδρου καὶ ἐπέδωκε τὸ δί-
 πλωμα ἐπὶ μεμβράνης μετὰ κλάδου δάφνης, προσφωνήσαντος τοῦ
 τοῦ προέδρου τῆς Ἐπιτροπείας κ. Στ. Πιττακῆ καὶ ἀντιφωνή-
 σαντος τοῦ κ. Μ. Εὐαγγελίδου.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἔχει σκοπὸν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἀπονεμη-
 θειῶν ἐκτάκτων τιμῶν εἰς τὸν σεδαστὸν καθηγητὴν νὰ δώσῃ
 ἀκριβεστέρας βιογραφικὰς λεπτομερείας καὶ νὰ ὑποτυπώσῃ πλήρη
 τὴν εἰκόνα τοῦ τιμωμένου ἀνδρός.

Ὁ κ. Μαργαρίτης Εὐαγγελίδης ἐγεννήθη τῇ 8ῃ Σεπτεμβρίου
 1850 ἐν Μηχανιώνα τῆς Κυζίκου. Μετὰ τὰς ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ
 στοιχειώδεις σπουδὰς ἐπεράτωσε τὰ ἐγκύκλια μαθήματα ἐν τῇ ἐν
 Φαναρίῳ Πατρ. Μεγάλῃ τοῦ Γένους σχολῇ τῷ 1871.

Ὡς πρωτοετής μαθητής τῆς Μ. τοῦ Γένους Σχολῆς ἱδρύσε τῷ 1886 τὴν φιλεκπαιδευτικὴν Ἀδελφότητα Μηχανιώνας «Πρόοδον», ἣν ἐπεξέτεινε κατόπιν εἰς Κυζικηνὴν ἀδελφότητα «Πρόοδον». Ἐδίδαξεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν Λυκείοις καὶ Παρθεναγωγείοις ἐπὶ τριετίαν ἀπὸ τοῦ 1871—1875, ὅτε ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας ἐνεγράφη ἐν τῇ φιλοσοφικῇ σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου γενόμενος ἀγαπητὸς μαθητὴς τῶν καθηγητῶν αὐτοῦ καὶ ἐξαιρέτως τοῦ Φιλίππου Ἰωάννου, τοῦ Κωνστ. Σ. Κόντου καὶ τοῦ Σπυρ. Φιντικλέους.

Συμπλήρωσε δὲ τὰς σπουδὰς αὐτοῦ ἐν Γερμανίᾳ ἀπὸ τοῦ 1878—1883 σκῶν ἐν μὲν Λειψίᾳ καθηγητὰς ἰδίᾳ τῆς φιλοσοφίας τὸν **W. Vundt**, τὸν **Drobisch** καὶ τὸν **Heinze**, τῆς δὲ Θεολογίας τὸν **Kahnis** καὶ τὸν **Louthard**, τὴν δ' ἀρχαιολογίας τὸν **J. Overbeck**, ἐν Βερολίνῳ δὲ τῆς μὲν φιλοσοφίας τὸν **Ed. Zeller**, τὸν **Loce**, τὸν **Paulsen**, τὸν **Lazarus**, τὸν **Duboit-Raymond**, τῆς δὲ Θεολογίας τὸν **Pfleiderer** καὶ τὸν διευθυντὴν τοῦ Χριστιανικοῦ Μουσείου **Piper**, τὸν Ἑρνέστον **Κούρτιον** καὶ τὸν **Kirchhof**.

Ἐκ Γερμανίας ἐπέστρεψε τῇ 2 Ἰανουαρίου 1883 καὶ διωρίσθη τῇ 6 Αὐγούστου 1883 καθηγητὴς τοῦ Δ' γυμνασίου Ἀθηνῶν.

Τῇ 31 Δεκεμβρίου 1885 ἐνακρίθη ὑφηγητὴς τῆς ἱστορίας τῆς φιλοσοφίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

Τῇ 31 Αὐγούστου 1885 μετετέθη εἰς τὸ γυμνάσιον Ναυπλίου, ἀλλὰ δὲν μετέβη, διότι δὲν συνιδιάζετο πρὸς τὴν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκαλίαν αὐτοῦ.

Τῇ 1 Νοεμβρίου 1886 διωρίσθη καθηγητὴς τοῦ ἀρκίως ἱδρυθέντος Βαρδακείου Λυκείου.

Τῇ 11 Αὐγούστου 1892 καθηγητὴς τοῦ α' ἐν Ἀθήναις γυμνασίου καὶ τῇ 1 Σεπτεμβρίου μετετέθη εἰς τὸ Α' τμήμα τοῦ Βαρδακείου γυμνασίου.

Τῇ 24 Φεβρουαρίου 1893 διωρίσθη καθηγητὴς τῶν ἐλληνικῶν καὶ φιλοσοφικῶν ἐν τῇ Ριζαρείῳ Ἐκκλησιαστικῇ σχολῇ.

Τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1894 διωρίσθη τακτικὸς καθηγητὴς τῆς ἱστορίας τῆς φιλοσοφίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ.

Τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1901 παρακληθεὶς ὑπὸ τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας ἀνέλαβε τὴν ἐν τῷ Ἀρσακείῳ διδασκαλίαν τῶν φι-

λοσοφικῶν μαθημάτων καὶ τῆς ἱστορίας τῆς παιδαγωγικῆς. Διετέ-
λεσε δὲ διδάσκων ἐν τῷ Ἄρσακείῳ ἐπὶ δύο καὶ εἴκοσιν ἔτη. Διέ-
κοψε δὲ τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ τῷ 1923, ὅτε κατελήφθη ὑπὸ
νόσου.

Τῷ 1907, ἀποθανόντος τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἐν τῷ Πανεπιστη-
μίῳ συστηματικῆς φιλοσοφίας, ἀνετέθη τῷ κ. Μ. Εὐαγγελίδῃ καὶ
ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων τῆς συστηματικῆς φιλοσοφίας μέχρι
τῆς πληρώσεως τῆς κενῆς ἑδρας τῷ 1912.

Τῇ 28 Σεπτεμβρίου 1912 διορίσθη μέλος τριμελοῦς ἐπιτρο-
πέας πρὸς ἀνάλυσιν τῶν ἔργων καὶ ἐκείμησιν τῆς ἐπιστημονικῆς
καὶ διδακτικῆς ἱκανότητος ἐνὸς ἐκάστου τῶν ὑποψηφίων καθηγη-
τῶν διὰ τὰς κενὰς ἑδρας τῆς φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Καποδι-
στριακοῦ Πανεπιστημίου.

Τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1917 διορίσθη μέλος τῆς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ
τῶν Ἐξωτερικῶν ἑδρευούσης Ἐπιτροπείας τῶν Εὐαγῶν σκοπῶν.

Τῇ 7 Μαΐου 1924 νοσήσας εἰσῆχθη πρὸς ἐγχείρησιν εἰς τὸ
Ἄρσακτεῖον νοσοκομεῖον καὶ κατ' ἀνάγκην διέκοψε τὴν διδασκα-
λίαν αὐτοῦ.

Κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καθηγε-
σίας αὐτοῦ ἐξελέγη τρίς Κοσμήτωρ τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς καὶ
ἐπομένως μέλος τῆς Ἀκαδημεικῆς Συγκλήτου.

Τὸν δὲ Ἰούνιον τοῦ 1919 οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου
ἐξελέξαν τὸν κ. Μαργαρίτην Εὐαγγελίδην Πρύτανιν τοῦ ἔτους
1920-1921, ἐξετέλεσε δὲ μετ' ἀφροσιώσεως καὶ εὐόρκως τὰ προπρυ-
τανικὰ αὐτοῦ καθήκοντα, ἀλλ' ὅτε ὁ ἀνελάμβανε τὸ κύριον τῆς
Πρυτανείας ἔργον, ἐπαύθη διὰ νόμου καὶ Πρύτανις ἐγένετο ὁ ἐν τῇ
Βουλῇ πληρεξούσιος κ. Κ. Πολυγένης (ἰδὲ σελίδα 72).

Τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1922 τὸ σεβαστὸν Ὑπουργεῖον προνοῆσαν
περὶ τῶν προσφύγων φοιτητῶν διώρισεν Ἐπιτροπεῖαν, ὅπως ἀπο-
φαίνεται περὶ τῆς ἐγγραφῆς ἢ μὴ τῶν προσφύγων εἰς τὸ Πανεπι-
στήμιον. Εἰς τὴν ἐπιτροπεῖαν ταύτην κατέλεξε καὶ τὸν πρόεδρον
τοῦ Μικρασιατικοῦ Συλλόγου Ἀνατολῆς, ὡς τὸν ἀκριδέστατον
γνώστην τῶν Μικρασιατικῶν πραγμάτων κ. Μαργαρίτην Εὐαγγε-
λίδην.

Κατὰ τὸ ὑπὲρ 40ετὲς διάστημα (1883-1925) ἐν δημοσίᾳ ὑπη-

ρεσία διατελών ὁ κ. Μαργαρίτης Εὐαγγελίδης πολλές ἐμπιστευτικές ἐκπαιδευτικές ἀποστολὰς εὐόρκως καὶ εὐσυνειδήτως ἐξετέλεσεν, ὡς κατελέξαμέν τινὰς αὐτῶν ἀνωτέρω, ἐν τῇ βιβλιογραφικῇ σημειώματι· διότι, ἐὰν ἐπεχειροῦμεν πλήρη πίνακα τῶν ἐκτάκτων τούτων ὑπηρεσιῶν νὰ καταγράψωμεν, ἔπρεπε πολλές σελίδας τοῦ Παναηγρικοῦ τεύχους νὰ πληρώσωμεν.

Ἄλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἀντιπαρέλθωμεν ὅτι κατ' ἐντολὴν τοῦ Σεβαστοῦ Ἰπουργείου τῶν Θρησκευμάτων καὶ τῆς Παιδείας ὁ κ. Μαργαρίτης Εὐαγγελίδης ἐπεθεώρει ἐκάστοτε ἐκπαιδευτήρια, ἐμπιστεύε τὰς ἀπολυτηρίους καὶ εἰσιτηρίους ἐξετάσεις, τὴν ἐργασίαν τῶν κ. καθηγητῶν καὶ τὰς προόδους τῶν μαθητῶν καὶ τὰ πορίσματα τῶν ἐπισκοπήσεων αὐτοῦ διεδίδαζεν δι' ἐκθέσεων εἰς τὴν κεντρικὴν ἀρχήν.

Μεταξὺ δ' ἄλλων πολλῶν κατελέγομεν ὅτι τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1902 ὡς κοσμήτωρ τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς προήδρευσεν ἐπιτροπείας πρὸς ἐξέτασιν τῶν ἐπιθυμούντων νὰ τύχωι πτυχίου καθηγητοῦ τῆς Γαλλικῆς γλώσσης.

Τὸν Ἰούνιον τοῦ 1903 προήδρευσεν, ὡς κοσμήτωρ τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς, τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπείας τῶν ἀπολυτηρίων ἐξετάσεων τῆς σχολῆς τῶν γυμναστίων.

Τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1908 προήδρευσεν ὡς προκοσμήτωρ ἐξεταστικῆς ἐπιτροπείας πρὸς δοκιμασίαν τῶν ἐπιθυμούντων νὰ τύχωι πτυχίου διδασκάλου τῆς Γερμανικῆς γλώσσης.

Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1904 διωρίσθη μέλος ἐπιτροπείας πρὸς καταρτισμὸν προγράμματος τῶν φιλοσοφικῶν διδακτικῶν βιβλίων τῆς μέσης παιδείας.

Τὸν Ἰούλιον τοῦ 1895 περὶ τῶν ποινῶν ἐν τῇ Ριζαρείῳ Σχολῇ.

Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1904 πρὸς κρίσιν τοῦ Λασσανίου ποιητικοῦ διαγωνισμοῦ.

Τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1906 πρὸς κρίσιν τῶν ὑποβληθέντων εἰς τὸν διαγωνισμὸν εἰσακτέων εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα διδακτικῶν βιβλίων.

Τῇ 29 Νοεμβρίου 1905 πρὸς πλήρωσιν τριῶν θέσεων Ἐπιθεωρητῶν διδασκτῶν τῆς φιλολογίας.

Τῇ 8 Νοεμβρίου 1913 πρὸς κρίσιν τῶν ὑποβληθέντων εἰς τὸν

διαγωνισμὸν βιβλίων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως κ.τ.λ. κ.τ.λ. Καὶ εἴ τις ἄλλη πρὸς τὰ γράμματα ὑπηρεσία τοῦ φλογεροῦζηλωτοῦ τῆς ἑθνικῆς προόδου σεβαστοῦ καθηγητοῦ κ. Μαργαρίτου Εὐαγγελίδου ἀνετέθη, ἐξεπλήρωσεν αὐτὴν μετὰ τῆς ἰδιαζούσης αὐτῷ προθυμίας.

ΓΕΩΡΓ. Κ. ΑΣΚΗΤΟΠΟΥΛΟΣ

Μεθεόρτια δὲ ἄρθρα ἐδημοσίευσαν πολλαὶ Ἀθηναῖκαί καὶ ἐπαρ-
χιακαὶ ἐφημερίδες.

Ἡ «Νέος Ἀγὼν» (ἔτος Α΄. ἀριθ. 16) δημοσιεύσας τὴν εἰκόνα
τοῦ ἐορτάζοντος καθηγητοῦ ἔγραψεν ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν.

ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ Κ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΟΥ

“ΣΑΡΑΝΤΑ ΟΔΟΚΛΗΡΑ ΧΡΟΝΙΑ“

Τὸ Πανεπιστήμιον καὶ ὁ Μικρασιατικὸς Σύλλογος «Ἀνατολή» προσέφερον χιῆς εἰς μίαν ἀπλὴν καὶ συγκινητικὴν τελετὴν ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου φόρον ὑπάτης τιμῆς καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὸν γηραιὸν καὶ ἀκάματον καθηγητὴν κ. Μ. Εὐαγγελίδην. Τὸ Πανεπιστήμιον τὸν εἶχεν ἐπὶ τεσσαράκοντα (40) ἔτη καθηγητὴν καὶ ἡ «Ἀνατολή» ἐπὶ τριάκοντα πέντε ἔτη ἄνευ διακοπῆς πρόεδρόν της. Ἡ συμβολὴ καὶ εἰς ἐκεῖνο καὶ εἰς αὐτὴν ὑπῆρξε μοναδική. Ἐκατοντάδες φοιτητῶν ἀνεδείχθησαν ἀπὸ τῆς ἔδρας τοῦ ἐπιστήμονος καὶ χιλιάδες Ἑλληνοπαίδων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἔλαβον χάρις εἰς τὸν ἀκάματον τοῦτον καὶ φλογερὸν πατριώτην τὰ νάματα τῆς Ἑλληνικῆς μορφώσεως. Ὑπῆρξεν ἄλλως ὁ κ. Εὐαγγελίδης ἐδῶ ὁ προστάτης καὶ κηδεμὼν πάντων τῶν ἐκ Τουρκίας σπουδαστῶν καὶ εἰς τὴν προστασίαν αὐτοῦ ὀφείλουσιν ὅλοι αὐτοὶ τὴν εὐδόκιμον σταδιοδρομίαν των.

Εἰς τὴν ἀπέριττον τελετὴν παρέστησαν οἱ Ὑπουργοὶ κ.κ. Νίδερ καὶ Φίλανδρος, ὁ ἐκπροσωπῶν τὸν ἀρχιεπίσκοπον Μ. Πρωτοσύγκελος κ. Μιχαήλ, ὁ κ. Σοφούλης, ὁ κ. Ν. Κυριακίδης, ἡ Μαρκισία Λουίζα Ριανκούρ καὶ πλείστα ἐπίλεκτα μέλη τῆς Κοινωνίας.

Ἐκ τοῦ λαμπροῦ πανηγυρικοῦ, ὃν ἐξεφώνησεν ὁ καθηγητὴς τοῦ

Πανεπιστημίου κ. Κ. Λογοθέτης ἀποσπῶμεν τὸν ἐπίλογον, ἔχοντα οὕτως (ιδεὲ σελίδα 41.

Λαμπρὸν πανηγυρικὸν ἐγκώμιον ἀπήγγειλε καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ Μικρασιατικοῦ Συλλόγου «Ἀνατολῆς» κ. Κωνσταντῖνος Γ. Λαμέρας ἰατρός.

Ἄρθρα ἐξαιρόντα τὴν ἐπὶ ἡμῶν αἰῶνα ἐπιστημονικὴν καὶ ἐθνικὴν δράσιν τοῦ καθηγητοῦ Μαργαρίτου Εὐαγγελίδου πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ ἀλυτρώτου Ἑλληνισμοῦ καὶ ὅπως ἰδιαίτερος τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἐδημοσίευσαν αἱ ἡμερῖδες «Ἐμπρός», «Ἐστία», «Παμ-προσφυγικὴ», «Προσφυγικὴ φωνή», «Ἐθνικὸς Ἀγών», «Αἰ-γαῖον καὶ ἄλλοι.

Τηλεγραφήματα συγχαρητικὰ ἐπεμψαν ὁ πρῶτος Ὑπουργὸς τῆς Ὑγίεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως κ. Ἀναστάσιος Σ. Μισιρλόγλου ἐκ Θεσσαλονίκης.

Ὁ ἐν Λειψία προϊστάμενος τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Ἀρχιμανδρίτης Θεολόγος Παρασκευαΐδης.

Ὁ Περγαμηνὸς Σύνδεσμος ἐκ Μυτιλήνης.

Αἱ διδασκάλισσαι Χρυσάνθη Χονδρονίκη καὶ Πηνελόπη Τσο-λακίδου ἐκ Μυτιλήνης.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Περγαμηνοῦ Συλλόγου Γεώργιος Χονδρονίκης δικηγόρος ἐκ Μυτιλήνης.

Ὁ Πλάτων Χ. Ἡλιάδης ἐκ Βουκουρεστίου.

Συγχαρητικὰ γράμματα θερμότατα ἀπέστειλαν οἱ Καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου Κύριοι Μαρίνος Γερουλάνος Καθηγητῆς τῆς Χειρουργικῆς παθολογίας.

Ὁ Πέτρος Σ. Φωτιάδης καθηγητῆς τῆς Νομικῆς Σχολῆς.

Ὁ Ἐφορος τῶν Ἀχαιοτήτων κ. Νικόλαος Παπαδάκης ἐκ Θηβῶν.

Ἡ διευθύντρια τοῦ ἐξωτερικοῦ Ἀρσακείου δεσποινὶς Δίκατερῖνη Βαρουξάκη.

Ὁ διευθυντῆς τοῦ ἀνωτάτου τμήματος τοῦ ἐν Καλλιθέᾳ Διδα-σκαλεῖου τῶν Νηπιαγωγῶν κ. Κ. Στυλιανόπουλος.

Ὁ ἐν Σέρραις Διευθυντῆς γυναικολογικῆς κλινικῆς ἰατρός Ἱπ-ποκράτης Κ. Μακρῆς.

Ὁ ἐν Μυτιλήνῃ δικηγόρος κ. Γεώργιος Χονδρονίκης.

Ὁ ἀρχιτέκτων τοῦ Παναγίου τάφου κ. Σ: Σπυριδωνίδης ἐξ Ἱεροσολύμων.

Ἐκ Θηβῶν τῆ 3 Ἰανουαρίου 1926.

Σεβαστέ μοι Κύριε Καθηγητά,

Ἄργα καὶ μακρόθεν μανθάνω τὴν σημερινὴν δαφνηφορίαν τῶν Μικρασιατῶν τοῦ ὑμετέρου Συλλόγου, ἀντιπροσωπεύοντος τὴν μακραίωνα, ἰδίᾳ δ' ὅμως τὴν πρόσφατον ἐκπαιδευτικὴν καὶ ἐθνικὴν ἡμῶν ἐν γένει ἐκεῖ πέραν δρᾶσιν καὶ ζωὴν..... καὶ ἐλπίδα ἔτι.

Ἐν ἀπλοῦν ταύτης καὶ ἐγὼ μόριον ἐπὶ τέσσαρα (±) ὄλα ἔτη συγκινηθὲν καὶ συμπάθεισαν καὶ συμβαδίσαν τὸν προαιώνιον τοῦ ἔθνους πολύμοχθον δρόμον — δρόμον πολιτισμοῦ καὶ φωτὸς ἐν μέσῳ καὶ πόνων καὶ σκοτίας -- εἰς τὰ πώτατα μάλιστα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας μας βᾶτη, ἐνθυμεῖσθε δι' ὑμέτερας συστάσεως θερμῆς καὶ εὐλογίας, προπεμπάσης με εἰς Καισάρειαν — βέβαια συμμετέχω καὶ συμπάλλομαι εἰς τὴν χθεσινὴν τοῦ Μικρασιατικοῦ Συλλόγου τιμητικὴν ἐνώπιον ὑμῶν ἐμφάνισιν, ἔστω καὶ ἀπὼν καὶ σιγῶν· διότι ἡ σύμπασα ἐθνικὴ ἐκπαίδευσις καὶ ζωὴ τῆς τελευταίας Ἑλληνικῆς γενεᾶς ὁμοθύμως τιμᾷ καὶ εὐγνωμονεῖ τὸν ἀκάματον πρόεδρόν της τὸν ἐγκέραλον ἅμα καὶ καρδίαν της διαρκῶς ὑπάρξαντα.

Ἄλλὰ καὶ δύο μοι ἐκ περισσοῦ λόγια ἴσως δὲν θὰ ἀπαξιώσητε, κατόπιν ἐορτῆς πάντως φθάνοντα, ἀλλ' ἐκ ψυχῆς ἀπλῆς καὶ θερμῆς ἀναπεμπόμενα. Θὰ ἤθελον δι' αὐτῶν μίαν εὐχὴν μόνον καὶ μίαν πεποιθήσιν τῆς ψυχῆς μου αὐτῆς νὰ σᾶς διεβίδαζα : τὴν εὐχὴν, ὅπως ἐπλήθητε μετὰ τὴν φρικαλέαν πρὸ τριετίας συντριβὴν τόσων ἀγῶνων καὶ δικαιωμάτων πάλιν τὴν ὀπτασίαν τῆς ἀνταποδόσεώς της καὶ τὴν πεποίθησιν, ὅτι, καὶ ἂν ἡμεῖς δὲν εἶνε πεπρωμένον ἀκόμη νὰ τὴν ἴδωμεν, θὰ ἔλθῃ ὅμως ἔστω καὶ μεθ' ἡμᾶς ἡ θεία ἡμέρα αὕτη ὡς ἔρχεται μετὰ τὴν ἄμπωτιν ἢ πλημμυρὶς καὶ εἰς ἐμὲ καὶ εἰς ὑμᾶς βέβαια θὰ εἶνε ἀρκετὸν καὶ ὄψιμον καὶ ὄψιτέλεστον νὰ πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν «ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα».

Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑγιαίνετε ἔτη μακρὰ καὶ δέχθητε τὰ συχα-

ρητήρια ἡμῶν καὶ διὰ τοὺς γάμους τῆς Μαρίας μας μετὰ τοῦ φίλου Σπυρίδωνος Μαρινάτου, οὗς νομίζω ὅ,τι ἔμελλον κατ' αὐτὰς νὰ τελεσθῶσιν ὅσον εὐάρμοστοι τόσον καὶ εὐέλπιδες.

Μετὰ σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

Ἰ. Γ. Πῶς νὰ ἔσφιγγα τὴν χεῖρα τοῦ φίλου κ. Κωνσταντίνου Γ. Λαμέρα; Ἐγὼ κινδυνεύω ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ καὶ νὰ λησμονήσω τὴν φίλην ὄψιν τόσων φίλων καὶ νὰ λησμονηθῶ, ἂν καὶ οὐδέποτε τὴν ἀρετὴν των καὶ τὴν δρᾶσίν των.

**Ἡ Ἐν Ἀθηναῖς
Φίλεκπαιδευτικὴ Ἐταιρεία**

ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΝ ΘΗΛΕΩΝ

ΠΡΟΥΤΠΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Δευτέρα 15-1-1926

Σεβαστέ μοι Κύριε Εὐαγγελίδη,

Πολὺ συνεκινήθην χθὲς κατὰ τὴν τελετὴν, ἣ ὅποια ἐγένετο ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ πρὸς τιμὴν τῆς Ἑλληνικωτάτης ὕμῶν δράσεως ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἀγαπητῆς πατρίδος.

Ἀκούουσα ἐξυμνουμένους τοὺς ὑπὲρ τῶν νέων γενεῶν ἀκαμάτους ὕμῶν ἀγῶνας συνεκινούμην βαθύτατα, διότι μοι ἀνεμίμνησκον ζωηρότατα τὴν ἐπὶ 22 ἔτη σοβαρωτάτην καὶ γονιμωτάτην ἐν τῷ Ἀρσακειῷ διδασκαλίαν σας καὶ τὴν πατρικὴν περίθαλψιν τῶν ἐν τῷ Ἀρσακειῷ ἐκπαιδευομένων Μικρασιατῶν ὑποτρόφων τοῦ Συλλόγου ὕμῶν.

Εὐχομαι νὰ ζήσητε ἐπὶ πολὺ ὑγιῆς καὶ νὰ ἐργάζησθε, ὅπως ἴδητε ἐλευθέραν πάλιν τὴν χώραν, ὑπὲρ τῆς ὅποιας τόσα ἐπράξατε.

Μετὰ πολλῆς ἐκτιμῆσεως

Αἰκατερίνη Δ. Βαρυεῶκη